

NAUJI HORIZONTAI

TRISE. ANT RATŲ

Tekstas: *Karolina Aleksandravičiūtė*
Nuotraukos: *asmeninis archyvas*

Jie tikrai nestovi vietoje. Ir ne tik fiziškai. Juk didžiausi pokyčiai – mūsų galvose. Per metus su nedideliu priekabiniu nameliu jie pasiryžo aplankyti keturiasdešimt aštuonias Amerikos valstijas. Iki šiandien nuvažiuoti trisdešimt du tūkstančiai kilometrų jiems atskleidė, kad svarbiausias kelionės tikslas – būti arčiau vienas kito. Apie kelią, nuotykius, stereotipus, išiklausymą į save ir vienas kitą ši keliautojų trijulė – verslo vadybininkė *Marija*, jos vyras programuotojas, matematikas *Lukas* ir beveik vienerių jų sūnus *Vėjas Steibliai* – gali pasakoti įstabiausių istorijų. Mums tereikia jų klausytis.

– JAV gyvenate jau šešerius metus. Kokie vėjai jus ten nupūtė?

– Kadangi Lukas dirba programuotoju, San Franciskas jam buvo įdomi vieta išbandyti savo karjeros galimybes. Mudu susipažinome vos keli mėnesiai prieš jam išvykstant ir ryžomės į šį nuotykių leistis kartu.

– Marija, Lukai, papasakokite: tai kada, nuo ko ir kaip prasidėjo jūsų didžioji kelionė? Juk per metus nusprendėte apkeliauti net 48 valstijas!

– Kol laukėmės Vėjo, ilgai ieškojome naujų namų San Francisko apylinkėse. Tai namas ne toks, tai perkėjų per daug, tai vieta ne ta. Paieskose mus vis persekiojo kažkokia didelė riebi nesėkmė. Šiandien sakome – likimas. Galiausiai, gimus Vėjui, nusprendėme radikaliai praplėsti savo paieškas ir leidomės į kelią. 2019 metų rugpjūtį kirtome Kalifornijos ir Oregono sieną ir prasidėjo mūsų kelionė.

– Ar kada bandėte sau atsakyti, kodėl iškeliavote?

– Per metus nusprendėme aplankyti keturiasdešimt aštuonias valstijas. Dar planavome rasti vietą, kur įsikurti namus, norėjome kelyje sukurti kažką ypatingo, už ką tėvai patapsnotų per penkis, turėjome dar daug kitų planų... Tačiau laikui bėgant visi šie tikslai pasimetė kažkur tarp Oregono ir Kanzaso. Šiandien mėgaujamės ypatingu laiku trise, niekur neskubame – tai ir yra vienintelis dabartinis tikslas. Būti lėčiau ir arčiau vienam kito.

– Ar keliaudami laikotės kokio nors plano, o gal priešingai – pasileidžiate į kelią vedami nuojautos?

– Kai išvažiuoji trumpų atostogų, kasdienybė susiplaka į vieną atostogų burbulą, pripūstą didžiausių nuotykių ir išgyvenimų. O mums, kadangi galutinės grįžimo datos neturime, kelionė iš atostogų tapo gyvenimo būdu. Kaip ir bet koks gyvenimo būdas, mūsų šis taip pat turi savo kasdienę rutiną. Ji reikalinga ir sveikam mažylio augimui, ir mūsų pačių emociniam stabilumui. Būna dienų kelyje ir dienų dirbant namelyje, tačiau dažniausiai tiesiog tyrinėjame aplinką. Planuojame vos kelias dienas į priekį, nes nežinome, ką rasime nuvažiavę į naują vietą ir kiek laiko norėsime ten praleisti. Planuotiis daugiau nei savaitei sunku.

Na, o ir namelyje viskas lygiai taip pat kaip ir namuose, tik erdvė labai maža, todėl išmoksti vienas kitą dailiai apeiti, dažniau apkabinti.

Dažnai žmonės galvoja, kad gyvename kaip laukiniai, ir netgi pasiūlo pasinaudoti jų dušu. Greičiausiai nes niekada nėra čia apsilankę.

Šiandien mes žinome tik tiek, kad norime aplankyti visas valstijas, o pačios kelionės trajektorija deliojasi, kaip vėjas papučia.

– Atleiskite už tiesmukumą, bet kaip gyvenime susidėlioti visus planus ir finansus, kad metus laiko galėtum nepertraukiamai keliauti?

– Kai ryžomės šiai kelionei, buvome pasirošę viską mesti – darbus, namus... Po šešerių metų darbo Silicio slėnyje milijonieriais netapome, bet sukaupėme pakankamai santaupų pradiniam namo įnašui arba kukliam gyvenimui kelyje. Bet viskas susiklostė geriau, nei tikėjomės. Mano darbovietė suteikė galimybę tęsti darbą nuotoliniu būdu, o Lukas patikėjo, kad darbas gali vykti ir kitaip. Šio tikėjimo vedamas paliko tuometinį darbą, pusę metų kelyje ieškojo naujų galimybių ir galiausiai susirado naują darbą, kurį gali dirbti nuotoliniu būdu, jam pačiam tinkamu metu. Taigi darbo dienomis keliaujame, o savaitgaliais dirbame. Iš santaupų nusipirkome automobilį ir priekabinį namelį, o toliau gyvename iš to, ką uždirbame.

– Kokioje valstijoje esate šiandien ir kokias jau aplankėte?

– Šiandien kalbamės iš Arizonos valstijos, Flagstafos miestelio. Išvykę iš gerai pažįstamos Kalifornijos, jau aplankėme Oregoną, Vašingtoną, Vajomingą, Koloradą, Kanzasą, Oklahomą, Teksasą, Arizoną, Naująją Meksiką, Nevadą ir Jutą.

– Kokią JAV per šią kelionę pažinote?

– JAV yra meistriškai atskleista hollywoodinių filmų. Atrodo, viską čia žinai, viskas kaip „tame filme“. Be to, juk ir gyvename čia jau gana seniai. Vis dėlto aikštinti ir dūsauti vis dar priverčia gamta – jos čia daug ir ji tikrai užgnaužia kvapą. Nors kultūriškai po tiek metų gyvenimo čia niekas nebestebina, valstijos vis dar griaua savo stereotipus. Kai tikėjomės atvykti į kaktusais apžulęsią Arizoną, mus pasveikino giliausia žiema ir sniegas. Teksase tikėjomės išvyti per dykumą besiderinančius sausus augalus, o įvažiuome į tropikus – žalią, labai drėgną ir augalingą vietovę.

– Neabejoju, kad kelionėje patyrėte ne vieną keistą, įdomų nutikimą?..

– Didžiausi nuotykiškai vyksta mūsų pačių viduje – aplanko įvairiausios mintys, keičiasi požiūris. Jaučiame, kad nestovime vietoje ne tik fiziškai.

Visada įdomu sutikti laukinių gyvūnų – jie priverčia pasijusti pažeidžiamais. Meškos, kabinančios lašišą iš upės, prie kojų šnypsčiančios gyvatės, apledijusios mūsų namelio ant ratų sienos stingdantiame šaltyje, padrikai sutiktų žmonių istorijos, parduotuvėje eilute viena už kitos tipeinančios mormonės... Buvo daug, bus dar daugiau!

JAV be proto patogu gyventi ant ratų: su peiliais niekas nepuola, nakvoti visada yra kur, degalai viduryje niekur pasibaigę dar nebuvo. Keičiasi kraštovaizdžiai, bet visuose miesteliuose rasi tą pačių greitojo maisto užkeigų, parduotuvių ir kavos. Todėl kelionė per valstijas – labai subtili. Radikalių pokyčių, kaip keliaujant per skirtingas šalis, tikėtis nereikėtų.

– Ar būna baisių akimirkų?

– Prieš aštuonis mėnesius, kelionės pradžioje, bijodavome neapgyvendintų vietų, kuriose nėra telefono ryšio, mažų miestelių vidury nie-

kur be policijos ar ligoninės. Nenuostabu – juk visą gyvenimą gyvenome dideliuose miestuose arba šalia jų.

Vienas iš kelių, kuriuo neseniai leidomės Nevadoje, vadinamas vienišiausiu keliu Amerikoje. Jame vos keli miesteliai, išsimitę per 515 kilometrų kelio atkarpą. Tokiomis sąlygomis baimės sugrįžta, bet įveikus šį atstumą ir vėl išsisklaido. Jau nustojome jaudintis, kokie vieniši kelyje esame. Būti apvogtiems, numirti iš bado ar troškulio, likti be degalų yra praktiškai neįmanoma. O visa kita... Na, tiesiog supranti, kad daugiau nėra ko bijoti!

– Įtariu, si kelionė padėjo sustiprinti ir judviejų tarpusavio santykius?

– Šioje kelionėje norėjome neskubėti, nuostoti visur bėgti. Norėjosi pagauti tą akimirką, kai mūsų šeima tapo trijų asmenų istorija. Lėtai kuriame, kokie esame trise, piname santykius vienas su kitu. Tai mūsų būdas būti arčiau vienas kitam. Kiekviena to diena atneša savų klausimų ir atsakymų.

Kelionės pradžia buvo labai intensyvi. Daug pykomės, brėžėme ribas, ieškojome visiems tinkamos dienų rutinos ir paprasčiausiai dalijomės buities ir Vėjo priežiūros pareigas. Kaltinome vienas kitą dėl pasimetusių daiktų, laiko trūkumo. Bet bėgant laikui daiktai atrado savo vietas, kasdienybė įgavo formas, o mes atradome ramybę. Tai procesas, jis dar nesibaigė. Manau, ir nesibaigs. Keičiasi tik aplinkybės. Kol galime šiame procese išlaikyti vienas kitam pagarbą, neabejojame, kad ieškosime ir rasime labai daug.

– Jūsų tinklaraštyje skaičiau, kad nemažai svarstote, ką reiškia sėkmė: juk tai toli gražu nėra vien sėkmingas verslas ar kitoks savęs įprasminimas tik darbo srityje. Ką šios kelionės metu supratote apie gyvenimo sėkmę?

– Negalime kalbėti abstrakčiai, nes sėkmės recepto neturime, be to, tai labai individuali sąvoka. Vis ieškome. Važiavome į San Franciską, ieškojome ten sėkmės pasaulinėse kompanijose ir teatruose. Viskas kaip ir susidėjo, bet viduje sėkmės atradę nesijautėme. Šiandien jos ieškome kelyje, paprastesnėje buityje ir arčiau vienas kito. Jaučiame sėkmę, kad pasiryžome, susiplanavome ir iškeliavome. Neabejojame, kad kelionė baigsis ir mes vėl ieškosime...

– Kiek tūkstančių kilometrų jau nuvažiate?

– Šiandien automobilio skaitliukas rodo 32 000.

